

[Horn.]

hvor daværende undervisningsminister Bomholt fremholdt sådanne muligheder; men der var ingen interesse for dem. Om det skyldes, at man dengang troede, at de ærede medlemmer hr. Hvidberg og hr. Poul Sørensen var garanter for, at der ingenting skete med vor skolelovgivning, skal jeg ikke kunne sige, men et og andet kunne tyde på, at det var sådan, eftersom dette 5-årige gymnasium igen er dukket op. Vi er fortsat af den opfattelse, at hvis gymnasieskolen selv vil søge et fornuftigt samarbejde med folkeskolen — og hvorfor skulle den egentlig ikke det? — vil gymnasiet kunne løse sine opgaver lige så godt som hidtil. Dens lærere vil kunne nå det for alle lærere eftertragtelige: den størst mulige respekt hos eleverne, og det vil igen sige, at de kan stille store krav til eleverne, blot de er fornuftbegrundede. Det har stærkere forbindelse med fremtiden end med fortiden; det fremgår også af de drøftelser, der har været med de universitetsstuderende i de seneste år.

Hverken disse eller de følgende bemærkninger er udtryk for, at vi er himmelhenrykte for resultatet af de mange års arbejde. Alle ved, at vi på et par områder langt fra har fået vore ønsker opfyldt; det gælder først og fremmest det 8. skoleår. Vi havde hellere set midterlinjeforslaget gennemført, men vi mener på den anden side, at det er så betydelige fremskridt, der nu gennemføres, at vi må give vor tilslutning hertil. Vi håber også, at den fortrinsplacering, det 8. skoleår får gennem denne lovgivning, vil være den sidste station på vejen frem til det obligatoriske 8. skoleår.

Det store, vi når ved nyordningen, er, mener vi, fjernelsen af de spærrebomme, der hidtil har været i vor barneskole, således at eleverne kun fik lov til at springe én gang og, hvis det mislykkedes, var ghettomærket for livstid, ikke mindst i egen bevidsthed; på den måde nedbrydes en nations kraftreserver.

Vi får ikke den 100 pct.s balance i skolebilledet, som var vort mål, et mål, som vel stærkere end af nogen anden har været op-ridset af tidligere undervisningsminister Bomholt, men vi får dog en ligevægt, der vil styrke folkeskolen, efter vor mening endda overordentlig meget. Det er vort håb, at den løftning, der her finder sted, vil blive et

betydeligt plus for folkeskolens børn. Rummeligheden, menneskeligheden, får langt rigere muligheder nu end før. Forældre og kommuner stilles friere, og det synes vi er et stort fremskridt i en tid, hvor ensretningen ligesom maser sig ind på hver enkelt af os.

Om ændringsforslagene skal jeg kun tilføje, at den deling, der nu skal ske, vel ikke afviger meget fra den, minister Bomholt fik formuleret i foråret 1957, men dog så meget, at den har kunnet samle det store flertal i udvalget.

Det er blevet sagt om det, der nu foreslås, at det blot bliver det bestående på en anden måde. Det er forkert. For det første bortfalder optagelsesprøven til mellemsskolen, for det andet vil lærerne selvfølgelig følge lovens ord. Ingen kan blot med antydningen af en begrundelse sigte folkeskolens lærere for at ville sabotere skoleloven. Det har de aldrig gjort, og der er da også nu givet udtryk for fra lærerorganisationerne, at hvad end politikerne måtte bestemme sig til, vil man selvfølgelig bestræbe sig for at få det bedst mulige ud af den skolelov, som måtte komme ud af politikernes forhandlinger.

Sortseernes næste indvending er den, at den nuværende fm-skoles børn ikke får noget. Det er bl. a. mindretallets argumentation i betænkningen, som det var det ved første behandling. Heroverfor vil jeg sige, at de får for det første det, at de bliver betragtet som ligeberettigede som mennesker. Dernæst får de, for blot at nævne et par væsentlige ting, sprogundervisning og valg mellem opstigningslinjer både i hovedskolen og realafdelingen, hvis de går derind, og de får en lettere vej til undervisning efter det 14. år. Endvidere vil jeg gerne nævne en ting, som vi lægger meget stor vægt på, nemlig at hovedskolens ældste klassers undervisning bliver lagt til rette i samarbejde med erhvervene, som jeg har nævnt det i mine første bemærkninger. Det er af afgørende betydning for løftningen af hovedskolens ældste klasser, at erhvervene går ind i dette arbejde, og det håber vi de vil gøre. Minister Bomholt nåede langt i henseende til at få erhvervene draget ind, og vi håber, at erhvervene nu vil erkende, at de børn, de får fra hovedskolens ældste klasser, det 7., 8. eller 9. skoleår, har fået en undervisning, med hvilken de gør udmærket fyldest i de pladser, hvor de skal bruges, i